

ŽIVOTOPIS ZDEŇKA KUNCE

Zdeněk Kunc se narodil 19.5.1953 v Sokolově, kam se jeho rodina přestěhovala v poválečných letech z jižní Moravy, protože maminka byla lékařka a byla na Sokolovsko poslána na základě umístěnky. Tatínek, důlní inženýr, zemřel v roce 1957 v rámci důlního neštěstí, kdy byl zavalen uhlím. Podle pana Kunce musel tatínek namísto vedoucích funkcí (vzhledem ke svému vzdělání) pracovat jako řadový horník kvůli schvalování událostí roku 1956 v Maďarsku. Pan Kunc se navíc po mnoha letech dozvěděl, že tatínkovi bylo možné při závalu pomoci, ovšem právě k jeho postojům vzhledem k režimu k tomu nedošlo. Maminka nechtěla vstoupit do KSČ, proto žila celá rodina na okraji tehdejší společnosti.

Život prožil pan Kunc ve Varech, kde navštěvoval základní školu ve Dvorech. Po absolvování základní školy se Zdeněk Kunc vyučil jako prodavač-aranžér. Na střední, potažmo vysokou školu, se kvůli nevyhovujícímu posudku nedostal, a tak po vyučení nastoupil na povinnou vojenskou službu ke spojařům v Písku, protože jako skaut ovládal Morseovu abecedu. Později byl zaměstnán u karlovarských vodáren. Tatínek pana Kunce chodil do skauta, ale jeho maminka byla členkou Sokola.

Ke skautingu, který byl v padesátých a šedesátých letech vládnoucím režimem zakázán, přivedl pana Kunce jeho strýc Bohumil, nejprve se k němu ale dostal přes tramping. Byl dokonce 14 dní i pionýrem, ale potom mu byl odebrán pionýrský šátek, protože kvůli své rodině si prý nezasloužil být pionýrem. Pan Kunc po obnově Skautu roku 1968 působil v prvním vodáckém skautském oddílu pod vedením Karla Pospíšila. První pozemský oddíl, který sídlil přímo v Karlových Varech v hotelu Smetana, vedl Kamil Růžička. V roce 1970 byl skauting opět zakázán a dle vzpomínek pana Kunce komunisté karlovarským skautům zabavili majetek v celkové hodnotě sedm milionů korun. V době normalizace byl pan Kunc za účast na každoročních říjnových demonstracích u příležitosti vzniku samostatného Československa několikrát zatčen a po několik dní držen ve vazbě.

I přes normalizační zákaz se nadále věnoval skautingu, protože zůstal věrný jeho myšlence. Na chatě u Bečova ho s kamarádem obklíčilo přes 200 policistů, protože se domnívali, že skauti ilegálně shromažďují zbraně, což se samozřejmě neprokázalo. I v pozdějších letech byl pan Kunc pravidelně cílem různých provokací a opět byl několikrát zadržován ve vazbě. Vždy jen na několik dní. Od roku 1969 se znal i s Jaroslavem Foglarem, kterého společně s několika vybranými dětmi-skauty několikrát navštívil.

Pan Kunc žije stále v Karlových Varech, a ačkoliv je už v důchodu, myšlenkám skautingu je nadále věrný. V karlovarském oddílu vykonává funkci emeritního kapitána a zároveň je krajským kapitánem vodních skautů.